

במלון בן 300 החדרים מתכננת, מפקדת ומפקחת מלי על סידור הפנים

עצמי. האצלה היא כמו כדור-שגל. לי היה באמת מול שנכנסתי לאופנה והפכתי סופולרית." היא מסכמת בחיך.

רק לא

חוג-הסילון

אם כי היא אשה טרודה ביותר, אין מלי מזניחה את חיי-החברה שלה. היא אשת-חברה ידועה וחביבה על רבים ויש לה חברים למאות. בני כל הגילים וכל השכבות, וידועה כמוזמנת למסיבות רבות.

את סופי-השבוע היא מבלה בחברת ילדיה או בלעדיהם, באילת ובאכזיב. היא גם משלבת עבודה בהנאה ונוסעת לעיתים תכופות לחו"ל.

לעתיד הקרוב מתכננת מלי לנסוע ל-לונדון ולסן-פרנציסקו, שם ממתינות לה הצעות-עבודה מפתות.

אבל היא תחזור, לכל המאוחר בקיץ הבא. כך היא מבטיחה. למרות הצלחתה המטיאורית, משוכנעת מלי שמישרדה-שני כון של ישראל זקוק לה יותר מאשר אנשי חוג-הסילון.

מלי לנגוצקי ובתה דלית בת 15, מתגוררות יחד בדירה בת שלושה חדרים בשכונת "רסקו" בירושלים. הבן אלון גר עם אביו, הדוקטור לגיאולוגיה יוסף לנגוצקי, בעלה לשעבר של מלי, בשכונת נווה-מגן ליד תל-אביב. מדי שבת נוסעות מלי ודלית לשפלה וערוכות יום-מישפחה עם אלון.

יפות, יפות

"אני יכולה לתכנן כל מה שאני רוצה, אבל לא תמיד זה ניתן לביצוע. בעלי-המיקצוע לא מוכנים לבצע שום דבר יוצא דופן" קובלת מלי, שתיכננה בפרוייקט מסויים להשתמש בציפוי פלסטי-חמר על עץ, הרעב המאפשר כיסוף של החומר, ולא מצאה מי שיבצע עבורה את העבודה. "הייתי צריכה לעמוד על הברכיים כדי שיבצע לי את זה", היא מספרת. "את קובעת עם חשמלאי והוא לא בא. קובעת מחיר והוא לא עומד בו. אני ממש נתונה בידיהם של כל בעלי-המיקצוע. במקום שזה יהיה להיפך."

כשמלי מקבלת פרוייקט לתיכנון, עומד דים בפניה מיספר נתונים. היא מביאה בחשבון את החלל, את הפונקציית שהחלל צריך למלא, ואת התקציב. על-מנת להגיע לתוצאות מירביות, היא קוראת סיפרות מקצועית, בודקת את מה שנעשה קודם לכן באותו נושא. עורכת מחקר אצל בעלי פרוייקטים דומים. אחר-כך היא לוקחת את כל הנתונים יחד, מביאה בחשבון ש-המקום — במידה שזה בית-מיסחר, מועדון או מלון — צריך גם לשאת רווחים, פור-שת דף-נייר חלק, ומשרטטת תוכנית.

עבודה —

לא רושם

מישרדה של האדריכלית העסוקה שוכן בדירתה המקסימה בשכונת רסקו בירושלים, שם היא מתגוררת יחד עם בתה, דלית.

לפי סדר-הגודל של העבודה שלי הייתי צריכה להיות מישרד עם מזכירות ושרטטים" היא אומרת, "אבל אני חר-לטתי שבחיים האלה אני לא משתעבדת לא לעובדים שלי ולא לאף אחד. אני רוצה — אני עובדת, לא רוצה — נוסעת לסקי-מים באילת או לחו"ל."

יש הסבורים כי אין זה די מיקצועי ש-לאדריכלית מסוגה של מלי אין מישרד. אותם אנשים אף מביאים לדוגמא את הארכיטקט האמריקאי פיליפ ג'ונסון, ש-תיכנן את מישרדו כך שהאנשים הנכנסים סים אליו מקבלים הלם, ואחר-כך הוא יכול לעשות בהם כרצונו. מישרדו של ג'ונסון זה צבוע לבן מהמסד עד הספחות, כדי להגיע אל האדריכל עצמו צריך לע-בור גודוד של מזכירות לבושות חלוקים לבנים, וכשנכנסים לבסוף אל קודש-הקודשים מוצאים שם את ג'ונסון יושב מאחורי מכתבה שחורה ענקית, כשהכל סביבו לבן, ולאורחים אין היכן לשבת.

מלי לנגוצקי יודעת, כי מישרד ומזכירה בתוכו נחוצים לשם עשיית הרושם ה-דרוש, "אבל אני לא עובדת בשביל ה-

בבית-מלון חדש בן 300 חדרים, שאותו תיכננה מלי מהמסד עד הספחות. המראה שליד השולחן משמשת גם כמנורה, ובמקום תמונת-הנוף הסטנדרטית המקובלת מטפס כאן מן השטיח על הקיר, ויוצר קישוט דקורטיבי. המשימה: תוצאות מירביות באמצעים מיזעריים.

חדר לדוגמה

את הצלחתה מסבירה מלי בצירוף של מול, כישרון וחוצפה. "נורקתי לי, והתי-חלתי לשחות. עוד כשהייתי סטודנטית, ללא כל ניסיון. היה לי מול, והוכחתי את